

De mivel vicarskálak és kitalál, epónbatorult csoláka
az alkinytunk? Tépő, keserű övegy, ki tohokotlevél állsz
a világhon anyáértül a háson ppenekadél? Mi léren erutan
selet: Nélkintősi kanyója volt eddige a káratok, de ki fog erunkij
a kanyerest adni nélkül, anyáértül, ppenekadél? Címre nem
háson a fájdelom kiviéit naposítva drámi clótted a vjón
tolóidő utját; kireu úgri aklad megp sánutalauust alkálom,
hoogy a nomasi övegyesé fájdeluiben könyek adyit fogja neve
istót szofolui a keserű panasz, hogy miézt kellett oly kóson
elvezitened cletes kómanát, a utrófentelto apát? Deve
szokolóidél; clótáro fájdeluul pormanául ne kizétadaz tótt
nyugalyat meg a Mindeuuluto vátter katalan kóvokálom
isten, kisa sebet ütötte niveden, nem fogja vimatokseu
a vicarskálóid, erógitó balisamát. Ebben a kitalán, káson
vámsi reuítetlen vicarsamul basulyakak le az övök
talya clótt - imáthorratok amak az övök nyugalmiát,
ki leped veselt volt nivedeknek: (12) 12

Ugy. Szervácse Köt

Ugyenker 1898. július 1